

[Albertsen.]

rømme, at det, jeg hidindtil har hørt og læst om og set på dette område i Sverige, giver mig ikke anledning til større beundring.

Som argument anfører man nu mulighederne for at foretage indkøb af de såkaldt langvarige forbrugsgoder. Heroverfor vil jeg pege på det bemærkelsesværdige, at der vel aldrig nogen sinde er investeret så meget i netop disse ting som i de år, vi har haft den nugældende lov. Det vil sige, at man altså ikke har været afskåret fra at købe disse ting, og jeg tror også, at konkurrencen inden for disse områder og det oplysningsarbejde, der er gjort fra forskellig side, har bidraget til, at pris- og kvalitetsindslaget er blevet en faktor, som i høj grad har spillet ind.

Hr. Niels Westerby anførte, at måske fortrinsvis det konservative folkepartis og socialdemokratiets synspunkter i denne sag i høj grad var bestemt af visse gruppers ønsker. Hertil vil jeg sige, at jeg føler mig i fuld overensstemmelse med et stort flertal af forbrugerne, når jeg forfægter de synspunkter, jeg her har givet udtryk for. Jeg kan i den forbindelse referere til den undersøgelse, der blev foretaget i forbindelse med lovrevisionen i 1950; resultatet af den underskriftindsamling, der dengang fandt sted, var en vægtig opbakning for den i øjeblikket gældende lukkelov.

Vi må jo nu kigge på tingene i udvalget, hvor vi får lejlighed til at drøfte enkeltheder. Det er muligt, at vi kan se nærmere dels på nogle af de tanker, der har været fremme i forbindelse med behandlingen af handelsministerens forslag, dels på noget af det, der er sagt her i dag; men fortsat afstandtagen fra det foreliggende lovforslag som sådant er undertegnedes og socialdemokratiets holdning.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Den højtærede handelsminister gjorde bemærkninger om, at der var faldet udtalelser fra flere ordførere, som dækkede ministerens synspunkter. For god ordens skyld skal jeg advare handelsministeren imod at tage mine bemærkninger til indtægt for ministerens synspunkter — vi skal jo nok vende tilbage til dette i folketingsudvalget om lukkeloven. I det udvalg vil jeg gøre noget for, at vi kan komme til at gavne forbrugerne,

og derved kommer vi til at gøre forbrugerne en meget større glæde, end hr. Niels Westerby gør med sit forslag her i dag.

Må jeg takke det ærede medlem hr. Niels Westerby for den belæring, jeg fik om, at man kun skal lave lovgivning ud fra rent saglige synspunkter og ikke lade sig friste politisk. Jeg kunne i den anledning sige: ja men jeg overvandt jo også fristelsen, hr. Niels Westerby — det gjorde det ærede medlem ikke i denne sag.

Weikop: Hr. Niels Westerby sagde, at han sandelig også havde stået bag disken og høstet erfaringer. Jeg må sige: han har stået for kortvarigt bag disken; for havde han stået der længere, ville han forstå, at de handlendes interesser er, havde jeg nær sagt, udelukkende forbrugernes interesser, og derfor varetager de forbrugernes interesser. Hr. Niels Westerby stiller det op, som om vi i det høje ting glemmer forbrugernes interesser. Jeg tror ikke, der er en eneste her, som glemmer forbrugernes interesser — tværtimod. Jeg husker i høj grad på forbrugernes interesser, og jeg er også 100 pct. sikker på, at alle de handlende ligeledes husker forbrugernes interesser — for hvad var de handlende værd, hvis de ikke havde forbrugerne?

Baunsgaard: Af de indlæg, den højtærede handelsminister kom med, og af det ærede medlem hr. Niels Westerby's indlæg i anden omgang kan jeg forstå, at det ikke tilstrækkelig klart er gået op for handelsministeren og det ærede medlem hr. Niels Westerby, at jeg ikke gav tilslutning til handelsministerens synspunkter. For at der ingen tvivl skal være, vil jeg sige, at jeg gjorde rent faktisk det modsatte — og det ønsker jeg ikke at ministeren skal være i tvivl om. Hans verbale overdrivelse om sin fremtidige tilstand, hvis der vedtages en radikal ændring af lukkeloven, tror jeg nok han må være forberedt på at vi vil sætte på prøve.

Og må jeg så sige til det ærede medlem hr. Niels Westerby, som altså også mente, at jeg havde bakket handelsministeren op, at det har jeg ikke. Forholdet er jo det, at selv i tilfælde af, at det ærede medlems lovforslag blev vedtaget, ville vi have en meget restriktiv lukkelov, og derfor er det, jeg